

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 11. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesiskā sadarbība krimināllietās –
Pamatlēmums 2004/757/TI – Minimuma noteikumi par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem
narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – 4. panta
2. punkta a) apakšpunkts – Jēdziens “liels daudzums narkotisko vielu” – Eiropas Savienības
Pamattiesību harta – Vienlīdzīga attieksme – 20. un 21. pants – Noziedzīgu nodarījumu un sodu
likumības princips – 49. pants

Lietā C-634/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Rejonowy w Słupsku* (Słupskas rajona tiesa, Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 20. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 11. oktobrī, kriminālprocesā pret

II,

piedaloties

Prokuratura Rejonowa w Słupsku,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši M. Safjans [*M. Saffjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un K. Toadere [*C. Toader*],

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Alekseyev*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 2. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Prokuratura Rejonowa w Słupsku* vārdā – *P. Nierebiński* un *K. Nowicki*, kā arī *A. Klawitter*,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, kā arī *J. Sawicka* un *S. Żyrek*, pārstāvji,
- Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vlácil*, kā arī *A. Kasalická*, pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā – sākotnēji *M. J. García-Valdecasas Dorrego*, vēlāk *M. J. Ruiz Sánchez*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – poļu.

- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *J. Langer*, pārstāvji,
 - Zviedrijas valdības vārdā – *H. Eklinder*, *A. Falk*, *C. Meyer-Seitz*, *H. Shev* un *J. Lundberg*, pārstāves,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *A. Szmytkowska* un *S. Grünheid*, pārstāves,
- noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2020. gada 22. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Pamatlēmuma 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV 2004, L 335, 8. lpp.), 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar šī pamatlēmuma 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 20., 21. un 49. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar kriminālprocesu pret JI par liela daudzuma narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgu glabāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pamatlēmuma 2004/757 3. un 4. apsvērumi ir formulēti šādi:
 - “(3) Attiecībā uz narkotisko vielu un prekursoru nelikumīgas tirdzniecības likumpārkāpumu pazīmēm jāpieņem minimuma noteikumi, kas Savienības līmenī nodrošinātu vienotu pieeju šādas tirdzniecības apkarošanai.
 - (4) Saskaņā ar subsidiaritātes principu Eiropas Savienības rīcībai jāvēršas pret visnopietnākajiem likumpārkāpumiem, kas saistīti ar narkotiskajām vielām. Tas, ka attiecībā uz personisko patēriņu dažu veidu uzvedība nav ietverta šā pamatlēmuma piemērošanas jomā, nav [Eiropas Savienības] Padomes pamatnostādne par to, kā dalībvalstīm šie pārējie gadījumi jāreglamentē savos tiesību aktos.”
- 4 Šā pamatlēmuma 2. pantā “Noziegumi, kas saistīti ar narkotisko vielu un prekursoru tirdzniecību” ir noteikts:
 - “1. Ikviena dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ir paredzēts sods par turpmāk norādītajām ar nodomu veiktajām darbībām, ja tās ir neatļautas:
 - a) narkotisko vielu ražošana, izgatavošana, ekstrakcija, sagatavošana, piedāvāšana, piedāvāšana pārdošanai, izplatīšana, pārdošana, piegāde ar jebkādiem noteikumiem, starpniecība, nosūtīšana, nosūtīšana tranzītā, pārvadāšana, imports vai eksports;
 - [..]
 - c) narkotisko vielu glabāšana vai iegāde ar nolūku veikt kādu no a) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām;

[..].

2. Šis pamatlēmums neattiecas uz 1. punktā aprakstītajām darbībām, ja personas, kas veic attiecīgās darbības, to dara vienīgi savam personiskam patēriņam, kā tas definēts attiecīgās valsts tiesību aktos.”

5 Minētā pamatlēmuma 4. pantā “Sodi” ir paredzēts:

“1. Ikviens dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par 2. un 3. pantā definētajiem likumpārkāpumiem soda ar iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem kriminālsodiem.

Ikviens dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka par 2. pantā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts kriminālsods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 1 līdz 3 gadi.

2. Ikviens dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka ikvienā no turpmāk norādītajiem gadījumiem par 2. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajiem likumpārkāpumiem ir paredzēts kriminālsods, kas paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz 5 līdz 10 gadi:

a) likumpārkāpums ir saistīts ar lielu daudzumu narkotisko vielu;

[..].”

Polijas tiesības

6 Saskaņā ar 2005. gada 29. jūlija *ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii* (Narkomānijas apkarošanas likums) (*Dz. U.*, 2005, Nr. 179, 1485. poz.) 62. panta 1. punktu par nelikumīgu narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem.

7 Saskaņā ar Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktu, ja nelikumīgi tiek glabāts liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu, attiecīgo personu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku no viena līdz desmit gadiem.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 *Prokuratura Rejonowa w Ślupsku* (Ślupskas rajona prokuratūra, Polija) uzsāka kriminālprocesu pret JI iesniedzējtiesā, *Sąd Rejonowy w Ślupsku* (Ślupskas rajona tiesa, Polija), tostarp par to, ka 2016. gada 7. novembrī viņš glabāja lielu daudzumu narkotisko un psihotropo vielu, tādējādi pārkāpjot Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktu.

9 No lēmuma par prejudiciālu jautājumu uzdošanu izriet, ka JI šīs vielas ir glabājis personiskam patēriņam.

10 Iesniedzējtiesa norāda, ka Pamatlēmumā 2004/757 nav definēts jēdzies “liels daudzums narkotisko vielu” tās 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

11 Tā precizē, ka ar Narkomānijas apkarošanas likumu tika īstenots Pamatlēmums 2004/757, tostarp tā 62. panta 2. punkts, kurā ir paredzēts, ka par liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu soda ar brīvības atņemšanu no viena līdz desmit gadiem.

- 12 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka šajā tiesību normā nav arī definēts jēdziens “liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu”, kurš atbilst valsts tiesībās transponētajam jēdzienam “liels daudzums narkotisko vielu”, kas ir ietverts Pamatlēmuma 2004/757 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā. Tā precizē, ka valsts judikatūrā ir izkristalizējušies konkrēti kritēriji, lai noteiktu, vai narkotisko vai psihotropo vielu daudzums, ko glabā attiecīgā persona, ietilpst Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktā ietvertajā jēdzienā. Tomēr šis jēdziens esot palicis neprecīzs, un valstu tiesas to interpretējot katrā atsevišķā gadījumā.
- 13 Atbilstoši iesniedzējtiesas norādītajam no minētā izriet, ka attieksme pret personām, kuras glabā salīdzināmus daudzumus narkotisko vai psihotropo vielu, var būt atšķirīga atkarībā no minētā jēdziena interpretācijas, ko būs apstiprinājusi tiesa, kas izskata lietu, un tas varot apdraudēt vienlīdzības likuma priekšā principu. Tā arī uzsver, ka, tā kā Pamatlēmumā 2004/757 nav definēts jēdziens “liels daudzums narkotisko vielu” tā 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, dalībvalstis saglabā novērtējuma brīvību šā jēdziena lietošanā, kā rezultātā attieksme pret Eiropas Savienības pilsoņiem varētu būt atšķirīga atkarībā no tā, kurā dalībvalstī viņi ir izdarījuši pārkāpumu.
- 14 Turklāt iesniedzējtiesai rodas šaubas, vai Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punkts ir saderīgs ar noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības principu, kurš ir iekļauts Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 7. pantā.
- 15 Šādos apstākļos *Sąd Rejonowy w Ślupsku* (Slupskas rajona tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Savienības tiesību norma, kas ir norādīta [Pamatlēmuma 2004/757] 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot to kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma neliedz valsts tiesai jēdzienu “liels daudzums narkotisko vielu” interpretēt katrā atsevišķā gadījumā, veicot individuālu vērtējumu, un šī vērtējuma ietvaros nav jāpiemēro nekāds objektīvs kritērijs, it īpaši nav jākonstatē, ka likumpārkāpējs glabā narkotikas ar mērķi veikt minētā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās darbības, proti, ražošanai, piedāvāšanai, piedāvāšanai pārdošanai, izplatīšanai, starpniecībai, piegādei ar jebkādiem noteikumiem?
- 2) Vai tiesību aizsardzības tiesā līdzekļi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu [Pamatlēmumā 2004/757], it īpaši šā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot to kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, iekļauto Savienību tiesību normu efektivitāti un lietderību, ciktāl [Narkomānijas apkarošanas likums] nesatur precīzu formulējumu, kas attiecas uz lielu daudzumu narkotisko vielu, un atstāj šo jautājumu tiesas sastāva interpretācijai konkrētā lietā tā sauktās tiesnešu novērtējuma brīvības ietvaros, ir pietiekami, lai nodrošinātu Polijas pilsoņiem efektīvu aizsardzību, kas izriet no Savienības tiesību aktiem, ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā?
- 3) Vai valsts tiesību norma, kas ir iekļauta [Narkomānijas apkarošanas likuma] 62. panta 2. punktā, atbilst Savienības tiesībām, it īpaši [Pamatlēmuma 2004/757] 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam, skatot to kopā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un, ja tas tā ir, vai Polijas valsts tiesu pieņemtā liela daudzuma psihotropo vai narkotisko vielu jēdziena interpretācija nav pretrunā Savienības tiesību normai, saskaņā ar kuru pie bargākas kriminālatbildības ir saucama persona par liela daudzuma narkotiku glabāšanu ar mērķi veikt darbības, kas ir minētas [Pamatlēmuma 2004/757] 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā?
- 4) Vai [Narkomānijas apkarošanas likuma] 62. panta 2. punkts, ar ko paredz bargāku kriminālatbildību par liela daudzuma psihotropo vielu vai narkotisko vielu glabāšanu, Polijas valsts tiesu interpretācijas izpratnē nav pretrunā vienlīdzības un nediskriminācijas principiem ([ECPAK] 14. pants, [Hartas] 20. un 21. pants, skatot tos kopā ar LES 6. panta 1. punktu)?”

Par Tiesas kompetenci

- 16 Pirmām kārtām, Slupskas rajona prokuratūra apstrīd Tiesas kompetenci izskatīt šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tādēļ, ka iesniedzējtiesas jautājumi esot vērsti nevis uz to, lai Tiesa interpretētu Savienības tiesības, bet uz to, lai, pirmkārt, tā interpretētu valsts tiesību normu, proti, Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktu, un, otrkārt, lai tā lemtu par šīs tiesību normas atbilstību Pamatlēmumam 2004/757.
- 17 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka dažos jautājumos iesniedzējtiesa aicina Tiesu lemt par Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punkta atbilstību Savienības tiesībām.
- 18 Tomēr, lai arī Tiesai tiesvedībā, kas ierosināta saskaņā ar LESD 267. pantu, nav jāizskata jautājums par valsts tiesību normu saderību ar Savienības tiesībām, nedz arī jāsniedz interpretācija par valsts tiesību aktiem vai noteikumiem, tomēr tās kompetencē ir iesniedzējtiesai sniegt visus Savienības tiesību interpretācijas elementus, kas tai ļautu izlemt jautājumu par valsts tiesību saderību vai atbilstību Savienības tiesībām tās izskatāmajā lietā (spriedums, 2019. gada 18. septembris, *VIPA*, C-222/18, EU:C:2019:751, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Tātad Tiesai šajā lietā vērtējums ir jāaprobežo tikai ar Savienības tiesību normām, tās interpretējot iesniedzējtiesai lietderīgā veidā, kurai savukārt, lai tajā izskatāmajā lietā pieņemtu nolēmumu, ir jāizvērtē valsts tiesību normu atbilstība un saderīgums ar minētajām tiesībām (spriedums, 2017. gada 26. jūlijs, *Europa Way* un *Persidera*, C-560/15, EU:C:2017:593, 36. punkts).
- 20 Tādējādi, ņemot vērā uzdoto jautājumu formulējumu un lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu pamatojumu, šie jautājumi ir jāsaprot tā, ka tie attiecas uz Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta, kā arī Hartas 20., 21. un 49. panta interpretāciju, un tādēļ Slupskas rajona prokuratūras iebilde par kompetences neesamību ir jānoraida.
- 21 Otrām kārtām, Slupskas rajona prokuratūra, Polijas, Spānijas un Zviedrijas valdības, kā arī Eiropas Komisija uzskata, ka uz uzdotajiem jautājumiem nav jāatbild, jo situācija, kādā atrodas JI, neietilpst Pamatlēmuma 2004/757 piemērošanas jomā. To ieskatā, no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka JI tiek apsūdzēts vienīgi par narkotiku glabāšanu personiskam patēriņam, kas atbilstoši Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 2. punktam ir rīcība, kura neietilpst nupat minētās piemērošanas jomā.
- 22 Šajā ziņā atbilstoši Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 2. punktam šis pamatlēmums nav piemērojams narkotisko vielu glabāšanai tikai personiskam patēriņam, kā tas definēts attiecīgās valsts tiesību aktos.
- 23 Šajā gadījumā no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, pirmkārt, ka JI tiek apsūdzēts par liela daudzuma narkotisko un psihotropo vielu glabāšanu, kas ir Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punkta pārkāpums, un, otrkārt, ka viņš šīs vielas glabājis personiskam patēriņam. Tātad šāda situācija neietilpst Pamatlēmuma 2004/757 piemērošanas jomā.
- 24 To paturot prātā, ir jāatgādina – Tiesa vairākkārt ir atzinusi, ka tās kompetencē ir lemt par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuri attiecas uz Savienības tiesību normām, situācijās, kurās pamatlietas fakti neietilpst šo tiesību piemērošanas jomā un tādējādi ir tikai dalībvalstu kompetencē, tomēr kurās minētās Savienības tiesību normas ir kļuvušas piemērojamas valsts tiesību dēļ, kurās ir atsaucē uz Savienības tiesību normu saturu (spriedums, 2012. gada 12. jūlijs, *SC Volksbank România*, C-602/10, EU:C:2012:443, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Tiesa šajā ziņā tostarp ir uzsvērusi – ja, regulējot pilnībā iekšējas situācijas, ar valsts tiesību aktiem cenšas panākt tādus pašus risinājumus, kādi ir panākti Savienības tiesībās, lai, piemēram, izvairītos no valsts pilsoņu diskriminācijas vai iespējamiem konkurences izkropļojumiem vai arī nodrošinātu vienotu procedūru salīdzināmās situācijās, pastāv zināma interese, lai nolūkā izvairīties no turpmākām

atšķirībām interpretācijā normām vai jēdzieniem, kuri ir pārņemti no Savienības tiesībām, tiktu sniegta vienota interpretācija neatkarīgi no apstākļiem, kādos tie tiek piemēroti (spriedums, 2012. gada 12. jūlijs, *SC Volksbank România*, C-602/10, EU:C:2012:443, 87. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 26 Tādējādi Tiesas veiktu Savienības tiesību normu interpretāciju situācijās, kuras nav to piemērošanas jomā, pamato tas, ka ar valsts tiesībām, lai tiktu nodrošināta vienāda attieksme iekšējās situācijās un situācijās, kuras ir reglamentētas Savienības tiesībās, šīs tiesību normas ir padarītas tieši un bez nosacījumiem piemērojamas šādās situācijās (spriedums, 2012. gada 18. oktobris, *Nolan*, C-583/10, EU:C:2012:638, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 27 Šajā lietā no lēmuma lūgt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Pamatlēmums 2004/757 Polijas tiesībās tika ieviests ar Narkomānijas apkarošanas likumu. Konkrētāk, no iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm, kā arī tiesas sēdē Tiesā Polijas valdības sniegtajiem precizējumiem izriet, ka ar šā likuma 62. panta 2. punktu valsts tiesībās ir transponēts 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kā arī jēdziens “liels daudzums narkotisko vielu”, kas ir ietverts minētā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā.
- 28 Kā tiesas sēdē Tiesā skaidroja Slupskas rajona prokuratūra un Polijas valdība, Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktā ir aizliegta jebkāda liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšana neatkarīgi no tā, vai tas ir personiskam patēriņam vai citā nolūkā, proti, tostarp Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā uzskaitītajām darbībām.
- 29 Tā kā atbildību pastiprinošs apstāklis “liela daudzuma narkotisko vielu” Pamatlēmuma 2004/757 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē glabāšanas gadījumā ar Narkomānijas apkarošanas likuma starpniecību ir piemērojams rīcībai, kas neietilpst šā pamatlēmuma piemērošanas jomā, proti, narkotisko vielu glabāšanai tikai personiskam patēriņam, pastāv zināma interese, lai šī Savienības tiesību norma tiktu interpretēta vienveidīgi.
- 30 Šādos apstākļos Tiesas kompetencē ir atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 31 Ar saviem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Pamatlēmuma 2004/757 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī Hartas 20., 21. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka dalībvalsts kvalificē kā noziedzīgu nodarījumu liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu gan privātam patēriņam, gan nelikumīgai tirdzniecībai, atstājot jēdziena “liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu” interpretāciju valsts tiesām, vērtējot katru atsevišķo gadījumu.
- 32 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Pamatlēmums 2004/757 tika pieņemts, tostarp pamatojoties uz LES 31. panta 1. punkta e) apakšpunktu, kurā it īpaši ir paredzēts, ka kopīga rīcība attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās pakāpeniski paredz pasākumus, kas nosaka minimālus standartus attiecībā uz noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem, ko piemēro narkotiku nelegālas tirdzniecības jomā.
- 33 Turklāt no Pamatlēmuma 2004/757 3. apsvēruma izriet, ka ar šo pamatlēmumu nosaka minimālus standartus attiecībā uz noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem, ko piemēro narkotiku un prekursoru nelegālas tirdzniecības jomā un kas paredzēti, lai noteiktu kopīgu pieeju Savienības līmenī nelegālas narkotiku tirdzniecības apkarošanā.
- 34 It īpaši no Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta un no tā 4. panta 1. punkta izriet, ka narkotisko vielu glabāšana ražošanas, izgatavošanas, ekstrakcijas, sagatavošanas, piedāvāšanas, piedāvāšanas pārdošanai, izplatīšanas, pārdošanas, piegādes ar jebkādiem noteikumiem, starpniecības,

nosūtīšanas, nosūtīšanas tranzītā, pārvadāšanas, importa vai eksporta nolūkos ir jākvalificē par noziedzīgu nodarījumu, par ko paredz brīvības atņemšanu, kuras maksimālais termiņš ir vismaz no viena līdz trim gadiem.

- 35 Turklāt no minētā pamatlēmuma 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta izriet, ka dalībvalstīm par šo pārkāpumu, ja tas ir saistīts ar “lielu daudzumu narkotisko vielu”, ir jāparedz brīvības atņemšanas sods, kura maksimālais termiņš ir vismaz no pieciem līdz desmit gadiem.
- 36 To paturot prātā, pirmkārt, kā izriet no šā sprieduma 22. punkta, ar Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 2. punktu no šī pamatlēmuma piemērošanas jomas ir izslēgta tostarp tāda narkotisko vielu glabāšana, kas ir paredzēta vienīgi personiskam patēriņam, kā tas ir definēts valsts tiesību aktos. Otrkārt, Pamatlēmuma 2004/757 4. apsvērumā ir norādīts – tas, ka attiecībā uz personisko patēriņu dažu veidu uzvedība nav ietverta šā pamatlēmuma piemērošanas jomā, nav Padomes pamatnostādne par to, kā dalībvalstīm šie pārējie gadījumi jāreglamentē savos tiesību aktos.
- 37 No minētā – kā secinājumu 47. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte – izriet, ka dalībvalstis var brīvi noteikt, ka liela daudzuma narkotisko vielu glabāšana personiskam patēriņam ir smagāks noziedzīgs nodarījums.
- 38 Tomēr, kā izriet no šā sprieduma 12.–14. punkta, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai Hartas 20., 21. un 49. pantā paredzētie vienlīdzības likuma priekšā, nediskriminācijas, kā arī noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tas, ka jēdziens “liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu”, kas ir minēts Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktā, ar ko valsts tiesībās ir transponēts jēdziens “liels daudzums narkotisko vielu”, kurš ir ietverts Pamatlēmuma 2004/757 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nav valsts likumdevēja iepriekš noteikts, bet katrā atsevišķā gadījumā to interpretē valsts tiesas.
- 39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamatlēmumi dalībvalstīm ir saistoši attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm izvēlēties to īstenošanas formu un metodes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 24. jūnijs, *Popławski*, C-573/17, EU:C:2019:530, 69. punkts).
- 40 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka Pamatlēmuma 2004/757 2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un tā 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts neparedz prasību dalībvalstīm par “liela daudzuma narkotisko vielu” glabāšanu, kas saistīta ar nelegālu tirdzniecību, sodīt ar brīvības atņemšanas sodu, kura maksimālais termiņš ir vismaz no pieciem līdz desmit gadiem.
- 41 Tomēr, pirmkārt, šajā pamatlēmumā nav definēts jēdziens “liels daudzums narkotisko vielu” tā 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Otrkārt, kā izriet no šā sprieduma 32. un 33. punkta, minētais pamatlēmums ir tikai minimālas saskaņošanas instruments. Līdz ar to dalībvalstīm ir plaša novērtējuma brīvība par minētā jēdziena īstenošanu savās iekšējās tiesībās.
- 42 To paturot prātā, dalībvalstīm, īstenojot Savienības tiesības, saskaņā ar Hartas 51. panta 1. punktu ir jāievēro tajā garantētās pamattiesības, tostarp tās, kas ir paredzētas Hartas 20., 21. un 49. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 26. februāris, *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 17. un 18. punkts).
- 43 Šajā saistībā, pirmām kārtām, ir jāatgādina, ka vienlīdzības likuma priekšā un nediskriminācijas principi, kas paredzēti Hartas 20. un 21. pantā, ietver prasību, lai līdzīgas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un lai atšķirīgas situācijas netiktu aplūkotas vienādi, ja vien tādai pieejai nav objektīva attaisnojuma (spriedums, 2007. gada 3. maijs, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, 56. punkts).

- 44 Šajā gadījumā ir jākonstatē, pirmkārt, ka, paredzot, ka par liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu soda ar brīvības atņemšanas sodu no viena līdz desmit gadiem, Narkomānijas apkarošanas likuma 62. panta 2. punktā netiek ieviesta atšķirīga attieksme pret šā pārkāpuma iespējamiem izdarītājiem.
- 45 Otrkārt, kā secinājumu 62. punktā norāda ģenerālvokāte, tas, ka valsts tiesām ir zināma rīcības brīvība, interpretējot un piemērojot valsts tiesību normas, pats par sevi nav Hartas 20. un 21. panta pārkāpums.
- 46 Visbeidzot, treškārt, kā izriet no šā sprieduma 32. un 33. punkta, Pamatlēmumā 2004/757 ir vien noteikti minimālie noteikumi par noziedzīgu nodarījumu pazīmēm un sodiem, kas piemērojami narkotisko vielu un prekursoru nelegālās tirdzniecības jomā. No minētā izriet, ka atšķirību esamība minētā pamatlēmuma īstenošanas pasākumos dažādās valstu tiesību sistēmās nav uzskatāma par nediskriminācijas principa pārkāpumu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2007. gada 3. maijs, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, 59. un 60. punkts).
- 47 Otrām kārtām, runājot par noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības principu, kas ietverts Hartas 49. panta 1. punktā, ir jāatgādina, ka šis princips tostarp tika paredzēts ECPAK 7. panta 1. punktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. decembris, M.A.S. un M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, 53. punkts). Saskaņā ar Hartas 52. panta 3. punktu tās 49. pantā garantētajām tiesībām ir tāda pati nozīme un tvērums kā ar ECPAK garantētajām tiesībām.
- 48 Saskaņā ar minēto principu krimināltiesību normām ir jāatbilst noteiktām prasībām par pieejamību un paredzamību gan saistībā ar noziedzīga nodarījuma definīciju, gan soda noteikšanu (spriedums, 2017. gada 5. decembris, M.A.S. un M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 No minētā izriet, ka likumā ir skaidri jādefinē pārkāpumi un par tiem paredzētie sodi. Šī prasība ir izpildīta tad, ja attiecīgā persona no atbilstošās normas formulējuma, vajadzības gadījumā – izmantojot tiesu sniegto normas interpretāciju, var uzzināt, par kādām darbībām vai bezdarbību tai iestāsies kriminālatbildība (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. jūnijs, *Intertanko u.c.*, C-308/06, EU:C:2008:312, 71. punkts, kā arī 2017. gada 5. decembris, M.A.S. un M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, 56. punkts).
- 50 Turklāt piemērojamo tiesību aktu precizitātes princips nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas aizliegtu to normu saturu, kurās paredzēta kriminālatbildība, noskaidrot pakāpeniski, tiesām sniedzot interpretāciju, ja vien šī interpretācija ir saprātīgi paredzama (spriedums, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 167. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Tātad noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka dalībvalsts paredz bargākus kriminālsodus par “liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu” glabāšanu, atstājot valstu tiesu ziņā katrā atsevišķā gadījumā interpretēt šo jēdzienu, ja vien šis vērtējums atbilst pārskatāmības prasībām, kā tās ir izklāstītas šā sprieduma 48.–50. punktā.
- 52 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem jāatbild, ka Pamatlēmuma 2004/757 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī Hartas 20., 21. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj, ka dalībvalsts kvalificē kā noziedzīgu nodarījumu liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu gan privātam patēriņam, gan nelikumīgai tirdzniecībai, atstājot jēdziena “liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu” interpretāciju valstu tiesām, vērtējot katru atsevišķo gadījumu, ja vien šī interpretācija ir saprātīgi paredzama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 53 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Pamatlēmuma 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā, 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopsakarā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20., 21. un 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj, ka dalībvalsts kvalificē kā noziedzīgu nodarījumu liela daudzuma narkotisko vai psihotropo vielu glabāšanu gan privātam patēriņam, gan nelikumīgai tirdzniecībai, atstājot jēdziena “liels daudzums narkotisko vai psihotropo vielu” interpretāciju valstu tiesām, vērtējot katru atsevišķo gadījumu, ja vien šī interpretācija ir saprātīgi paredzama.

[Paraksti]